

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВІТЧИЗНЯНОЇ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ І ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Ефективність функціонування транспортної інфраструктури відіграє важливу роль у формуванні зовнішньоекономічних зв'язків та інтеграції України у загальносвітову економічну систему. Актуальність полягає в тому, що розвиток України є неможливим без ефективного використання її транспортного потенціалу. Розміщення нашої країни на перетині міжнародних шляхів надає усі можливості для інтеграції України не лише до європейського, але й світового економічного простору, однак, транспортно-інфраструктурний потенціал не використовується належним чином.

Транспорт є одною із найважливіших складових виробничої інфраструктури держави, і його ефективне функціонування забезпечує такі процеси як: стабілізація, прискорення структурних перетворень економіки, підвищення життєвого рівня населення, забезпечення національної безпеки країни. Специфіка транспорту як галузі народного господарства полягає у тому, що не беручи участі у створенні продукції, він забезпечує її виробництво основними матеріальними засобами й перевозить готову продукцію [1].

Доречно зауважити, що наша країна з'єднує Європу і Азію, оскільки є одним із транспортних вузлів. Україна володіє найдовшими системами залізниць на материку Євразія, подібними можливостями володіють лише Росія, Китай та Індія. Однак, існують певні перешкоди для того, щоби український транспортний сектор зайняв почесне місце на мапі шляхів.

Порівняно із 2017 роком, у 2018 році Україна зайняла 78 місце зі 137 країн із показником 3,9 бали за субіндексом «Інфраструктура» індексу Глобальної конкурентоспроможності, продемонструвавши падіння результату на 3 пункти [2]. За дослідженням Всесвітнього економічного форуму залізнична інфраструктура вітчизняного транспорту є доволі розвинутою й посідає 37 місце, перебуваючи на рівні Італії, Австралії та Норвегії. В той же час, якість доріг, автомагістралей, авіаліній, аеропортів, річкових шляхів і портів демонструють найгірші показники серед усіх країн.

Проблематика функціонування і розвитку інфраструктури України зумовлена недосконалістю фіскальної політики, що призводить до вилучення коштів з підприємств транспортної галузі та недофінансування державного транспорту, погіршення соціальних стандартів пасажирських перевезень. Також потребує уваги перегляд бюджет транспортного комплексу, контроль за його ефективним виконанням, особливо потрібно звернути увагу на покращення доріг, автомагістралей. Також держава повинна більше інвестувати в транспортну інфраструктуру, оскільки більша частина інвестицій

здійснюється за рахунок власних коштів підприємств транспорту та банківських кредитів, а цього недостатньо для розвитку цього сектору економіки [3].

Для вирішення цих проблем напрямами удосконалення державного управління транспортною галуззю є: розробка та реалізація ефективної стратегії розвитку транспортної галузі країни; усунення диспропорцій національної мережі і напрямів міжнародних транспортних коридорів; усунення перепон і бар'єрів при русі транснаціональних вантажних потоків; забезпечення технологічної та екологічної безпеки транспорту; забезпечення техніко-технологічної сумісності із європейською транспортною системою; розробка нормативно-правового механізму, який сприятиме втіленню технічних вимог, відповідних нормативам ЄС.

З метою модернізації сфери транспорту у травні 2018 року в Україні було ухвалено Національну транспортну стратегію «Drive Ukraine 2030». Ця стратегія надасть можливість перетворити нашу країну на високотехнологічну та інноваційну державу і створити спільну транспортну мережу з ЄС. Для реалізації проекту передбачене будівництво «розумних доріг» для руху безпілотного транспорту та Tesla Gigafactory для виробництва літій-іонних акумуляторів. Ілон Маск давно планує відкрити такий завод в Європі, й для України це є чудовою нагодою, щоби забезпечити зростання туристичної привабливості й розвиток транспортної інфраструктури.

Так, мешканці Тернополя подали петицію, у якій пропонують будівлю фабрики «Текстерно» передати для будівництва Гігафабрики (зібрано 310 підписів з 300 необхідних). Також позитивний вплив справить співпраця із відомими фірмами, як то Hutchison Ports, DP World, General Electric, Bombardier, Tesla, Ryanair, що призведе до залучення 60 млрд. \$ інвестицій. Планується поява 70% нових поштових послуг на ринку, глобальних гілок надшвидкісного наземного транспорту Hyperloop тощо [3].

У підсумку можна зробити такі висновки: транспортний сектор України сьогодні – це значний і важливий сегмент економіки країни, стабільне функціонування якого необхідне для забезпечення необхідних умов безпеки та цілісності держави, а також розвитку сфер виробництва і обслуговування. Сучасний стан транспортної інфраструктури може перешкоджати задоволенню державних національних інтересів. Важливо постійно підтримувати розвиток транспортних систем та їхньої інфраструктури для забезпечення соціально-економічного прогресу й розвитку суспільства.

Список використаних джерел

1. Яцківський Л.Ю., Зеркалов Д.В. Загальний курс транспорту. Книга 2. Навчальний посібник. Київ: Арістей, 2007. 504 с.
2. Global Competitiveness Index 2017-2018
3. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT3297.html.
4. Рейтинг інфраструктури України в мире URL : https://cfts.org.ua/infographics/rejting_infrastruktury_ukrainy_v_mire.